

neïtzada, utilitzant un procediment que garanteixi una determinació precisa del contingut de matèria seca.»

2. El punt 4.d) queda redactat de la manera següent:

«d) Càlcul del factor de recuperació i expressió dels resultats:

El resultat analític s'ha d'expressar en forma corregida o sense corregir en funció de la recuperació. S'ha d'indicar la forma d'expressió i el factor de recuperació.

El resultat analític corregit en funció de la recuperació s'utilitza per a la conformitat del lot segons l'apartat 5 de l'annex I.

El resultat analític s'ha d'expressar com a $x \pm U$, on x és el resultat analític i U la incertesa expandida de la mesura, utilitzant un factor de cobertura de 2, que dona un nivell de confiança d'aproximadament el 95%.»

21694 *ORDRE SCO/4226/2004, de 16 de desembre, per la qual es modifiquen els annexos del Reial decret 90/2001, de 2 de febrer, pel qual s'estableixen els mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim d'aflatoxines en cacauets, fruita de closca, fruita dessecada, cereals, llet i els productes derivats de la seva transformació, pel que fa als aliments destinats a lactants i nens petits.* («BOE» 312, de 28-12-2004.)

El Reglament (CE) núm. 683/2004, de 13 d'abril, que modifica el Reglament (CE) núm. 466/2001, pel que fa a les aflatoxines i l'ocratoxina A en els aliments destinats a lactants i nens petits, estableix límits màxims d'aflatoxines en aliments infantils i aliments elaborats a base de cereals per a lactants i nens petits; preparats per a lactants i preparats de continuació, incloses la llet per a lactants i la llet de continuació; i aliments dietètics destinats a usos mèdics especials dirigits especialment als lactants.

El Reial decret 90/2001, de 2 de febrer, pel qual s'estableixen els mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim d'aflatoxines en cacauets, fruita de closca, fruita dessecada, cereals, llet i els productes derivats de la seva transformació, regula els procediments de mostreig i d'anàlisi d'aflatoxines en els productes alimentaris esmentats. Aquest Reial decret 90/2001 sorgeix de la transposició de la Directiva 98/53/CE, de la Comissió, de 16 de juliol, per la qual es fixen mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial d'alguns contaminants en els productes alimentaris, i no preveu els requisits de mostreig i anàlisi d'aflatoxines en els aliments destinats a lactants i nens petits.

La Directiva 2004/43/CE de la Comissió, de 13 d'abril, que modifica la Directiva 98/53/CE i la Directiva 2002/26/CE pel que fa als mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim d'aflatoxina i d'ocratoxina A en els aliments destinats a lactants i nens petits estableix els procediments de mostreig i anàlisi d'aflatoxina i ocratoxina A en els aliments per a lactants i nens petits.

Aquesta Directiva 2004/43/CE també incorpora les normes d'interpretació i comunicació dels resultats analítics, amb la finalitat de garantir un enfocament harmonitzat d'execució en el conjunt de la Unió Europea. Aquestes normes inclouen l'aplicació de la incertesa de la mesura i la correcció de la recuperació en els resultats analítics de mostres destinades al control oficial. La Directiva 2004/43/CE també fa referència al tractament de la mostra de labora-

tori i a la determinació del contingut de matèria seca quan el nivell màxim establert sigui aplicable a la matèria seca.

En definitiva, es fa necessària la transposició parcial de la Directiva 2004/43/CE esmentada, pel que fa a les aflatoxines en aliments infantils, per incorporar-la a l'ordenament jurídic espanyol.

Aquesta Ordre es dicta en aplicació del que regula la disposició final segona del Reial decret 90/2001, de 2 de febrer, ja esmentat, i en la tramitació han estat escoltats els sectors afectats, consultades les comunitats autònomes, i n'ha emès l'informe preceptiu la Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària.

En virtut d'això, dispo:

Primer. *Modificació dels annexos I i II del Reial decret 90/2001, de 2 de febrer, pel qual s'estableixen els mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim d'aflatoxines en cacauets, fruita de closca, fruita dessecada, cereals, llet i els productes derivats de la seva transformació.*—Els annexos I i II del Reial decret 90/2001, de 2 de febrer, es modifiquen d'acord amb el que disposen els annexos I i II d'aquesta Ordre.

Segon. *Entrada en vigor.*—Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 16 de desembre de 2004.

SALGADO MÉNDEZ

ANNEX I

Mètodes de presa de mostres per al control oficial del contingut màxim d'aflatoxines en aliments destinats a lactants i nens petits

L'annex I del Reial decret 90/2001, de 2 de febrer, es modifica de la manera següent:

A l'annex I, s'hi afegeix, després del punt 5 F), el punt g) següent:

«G) Aliments destinats a lactants i nens petits.

1r Mètode de presa de mostres.—S'aplica el mètode de presa de mostres per a la llet i els productes derivats, així com per als productes alimentaris compostos de diversos ingredients i altres productes que presentin partícules relativament gruixudes, establert en els punts 5.D), 5.E) i 5.F).

2n Acceptació d'un lot:

a) Acceptació, si la mostra global s'ajusta al límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.

b) Rebuig, si la mostra global supera, fora de qualsevol dubte raonable, el límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.»

ANNEX II

Preparació de les mostres i criteris generals que han de complir els mètodes d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim d'aflatoxines en aliments destinats a lactants i nens petits

El punt 2 de l'annex II del Reial decret 90/2001, de 2 de febrer, es modifica de la manera següent:

«2. Tractament de la mostra rebuda en el laboratori:

Cada mostra de laboratori s'ha de triturar finament i barrejar acuradament segons un mètode que garanteixi una homogeneïtzació completa.

En cas que el contingut màxim sigui aplicable a la matèria seca, el contingut de matèria seca es determina sobre una part de la mostra homogeneïtzada, utilitzant un procediment que garanteixi una determinació precisa del contingut de matèria seca.»

21695 *CORRECCIÓ d'errada de l'Ordre SCO/3664/2004, d'11 de novembre, per la qual es modifica l'annex III del Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, sobre productes cosmètics.* («BOE» 312, de 28-12-2004.)

Havent detectat una errada a l'Ordre SCO/3664/2004, d'11 de novembre, per la qual es modifica l'annex III del Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, sobre productes cosmètics, BOE núm. 273, del dia 12 de novembre de 2004, a la pàgina 37272, i en el suplement en català número 22, de 16 de novembre de 2004, es procedeix a efectuar l'oportuna rectificació del tenor literal següent:

A la lletra a) de l'apartat primer, en el número d'ordre 97, columna d «Concentració màxima en producte acabat», on diu: «d) 0,56% en aigua de colònia», ha de dir: «b) 0,56% en aigua de colònia».

CAP DE L'ESTAT

21760 *LLEI ORGÀNICA 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.* («BOE» 313, de 29-12-2004.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La violència de gènere no és un problema que afecti l'àmbit privat. Al contrari, es manifesta com el símbol més brutal de la desigualtat existent en la nostra societat. Es tracta d'una violència que es dirigeix sobre les dones pel fet mateix de ser-ho, pel fet de ser considerades, pels seus agressors, mancades dels drets mínims de llibertat, respecte i capacitat de decisió.

La nostra Constitució incorpora a l'article 15 el dret de tots a la vida i a la integritat física i moral, sense que en cap cas puguin ser sotmesos a tortures ni a penes o tractes inhumans o degradants. A més, continua la nostra Carta Magna, aquests drets vinculen tots els poders públics i només per llei se'n pot regular l'exercici.

L'Organització de Nacions Unides a la IV Conferència Mundial de 1995 ja va reconèixer que la violència contra les dones és un obstacle per aconseguir els objectius d'igualtat, desenvolupament i pau, i viola i menyscaba el gaudi dels drets humans i les llibertats fonamentals. A més la defineix àmpliament com una manifestació de les relacions de poder històricament desiguals entre dones i homes. Fins i tot ja hi ha una definició tècnica de la síndrome de la dona maltractada que consisteix en «les agressions sofertes per la dona com a conseqüència dels condicionants socioculturals que actuen sobre el gènere masculí i femení, que la situen en una posició de subordinació a l'home i manifestades en els tres àmbits bàsics de relació de la persona: maltractament al si de les relacions de parella, agressió sexual en la vida social i assetjament en el medi laboral».

En la realitat espanyola, les agressions sobre les dones tenen una especial incidència, i hi ha avui més consciència que en èpoques anteriors sobre aquesta, gràcies, en bona mesura, a l'esforç realitzat per les organitzacions de dones en la lluita contra totes les formes de violència de gènere. Ja no és un «delicte invisible», sinó que produeix un rebuig col·lectiu i una evident alarma social.

II

Els poders públics no poden ser aliens a la violència de gènere, que constitueix un dels atacs més flagrants a drets fonamentals com ara la llibertat, la igualtat, la vida, la seguretat i la no-discriminació proclamats en la nostra Constitució. Aquests mateixos poders públics, d'acord amb el que disposa l'article 9.2 de la Constitució, tenen l'obligació d'adoptar mesures d'acció positiva per fer reals i efectius aquests drets, remouent els obstacles que n'impedeixen o en dificulten la plenitud.

Els últims anys s'han produït en el dret espanyol avenços legislatius en matèria de lluita contra la violència de gènere, com ara la Llei orgànica 11/2003, de 29 de setembre, de mesures concretes en matèria de seguretat ciutadana, violència domèstica i integració social dels estrangers; la Llei orgànica 15/2003, de 25 de novembre, per la qual es modifica la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, o la Llei 27/2003, de 31 de juliol, reguladora de l'ordre de protecció de les víctimes de violència domèstica; a més de les lleis aprovades per diverses comunitats autònomes, dins el seu àmbit competencial. Totes aquestes han incidit en diferents àmbits civils, penals, socials o educatius a través de les seves respectives normatives.

La Llei pretén atendre les recomanacions dels organismes internacionals en el sentit de proporcionar una resposta global a la violència que s'exerceix sobre les dones. Sobre això es pot esmentar la Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació sobre la dona de 1979; la Declaració de Nacions Unides sobre l'eliminació de la violència sobre la dona, proclamada el desembre de 1993 per l'Assemblea General; les resolucions de l'última Cimera Internacional sobre la Dona celebrada a Pequín el setembre de 1995; la Resolució WHA49.25 de l'Assemblea Mundial de la Salut que declara la violència com a problema prioritari de salut pública proclamada el 1996 per l'OMS; l'informe del Parlament Europeu de juliol de 1997; la Resolució de la Comissió de Drets Humans de Nacions Unides de 1997; i la Declaració de 1999 com a Any Europeu de Lluita Contra la Violència de Gènere, entre d'altres. Molt recentment, la Decisió núm. 803/2004/CE del Parlament Europeu, per la qual s'aprova un programa d'acció comunitari (2004-2008) per prevenir i combatre la violència exercida sobre la infància, els joves i les dones i protegir les víctimes i els grups de risc (programa Daphne II), ha fixat la posició i l'estratègia dels representants de la ciutadania de la Unió sobre això.